

in sit factu subiectu*m*bi*n*, h*e* i*u* f*o* ge ali*g*o factu*m*sum-
tr*b* ad subiectu*m*de*u* in u*l*culo, d*o* id*e* reg*u* regularu*m* c*o*s*u* i*u*
sistens. T*a* captiu*m* in u*l*ci*t* in actio*m* p*u*ck*u*al*l*ius
f*o* n*u* u*l*cu*m* u*l*ci*t* sit form*u*al*l*er ub*i* aspir*u*o*m* i*u*di-
git al*l*io*m* ub*i* f*o* r*u*lo*m* h*e* et p*u*ck*u*al*l*ia ub*i*
indig*u*et al*l*io*m* ub*i* f*o* se*u*z*u* e*u*, f*o* re*m* q*u*dam*m* as*u*mit*u* ad esse-
dum cal*o*.

Ort 2. d. in audiatis deb' ubij

textus? Reg? Ha cetero II. facilius tunc 1° in 3^{am} p[ro]m[on]t[er]o
sec[undu]s. Claves 2° in d[omi]n[u]o 30. cap. 3. factio 2° Mith[ra] sed 3°
Aes. p[ro]p[ter] 1° f[ac]ta substantia e[st] p[ar]tia continet subiectum q[ui] est et
continet alium accidens 2° accidens ut docent cetero II. m[od]i p[ro]p[ter] assumi
ut 3° alterius. q[ui] est nec p[ar]tia p[ro]p[ter] substantiam ut p[ro]p[ter] continet

C. J. S.

De ejus substantia

Caput 1^m.

D subsistencia plena effectiva ab externo a
gente?

Q. 3. *De substantia puniti est in. ab externo agente. P. 1.*
Ita q. actionem substantiam in concreto animo dicit puniti in ab-
agente p. punit ipsam nam cuius substantia est supplementum ita
videtur sentire Diuinu Th. 13. sic q. 48. act. 4. D. q. 90. act. 6

quem sibi Medina 3^a p. 4. act. 2. Ledesma de Lina pfectio
1. act. 3. s. dico 3. Sunel 3^a p. 4. 3. act. 3. s. 62. do. Pa-
alijs cliden 3^a do. Alvaria 3^a p. 1. 4. act. 2. dep. 7. n.
6. Rubin 3^a do. caherentes 5. physician 2. l. 2. denia mabys 6
23. Vasquius 3^a p. dep. 97. n. 6. sequentibus d. alijs. N.
mentores 11. d. fuit suavis 1. tono in 3^a p. dep. 8. act. 1.
s. q. ego ubi apparet hanc nostram viam velis gladiorum. Et
in hetha dep. 37. act. 6. n. 9.

¶ 1. q. si substantia n. potest agenera-
re se et erat anima, nolum ex his tribris principiis eadem receptis star-
re sat sufficiat supponit. q. actus 2. supponit. 3. actus sunt sup-
positorum. q. illa apparet qm n. docuerat substantiam n. supponit
nam in suo q. spectam. nec actus 2. semper illa erat supponi-
ret actum 3. semper ipsam nam substantiam. nec tali p. dicitur et
ad alijs supposito ut sit. id hoc tua principia sunt u. q. id
q. tua distinxit. subsum e.

¶ 2. Ita se het, sat in multis, substan-
tia n. n. sicut se habet uno accidenti ad substan- n. accidenti
: id uno accidenti n. erat ad accidente at fuit suavis dep.
37. act. 6. n. 12. d. 3^a tono in 3^a p. dep. 57. act. 6. re-
ctang. triam qm aliam docuerat tono 1. in 3^a p. dep. 8. act.
4. s. nostram : q. nec substantia anima. q. p. n. uno acci-
denti n. erat ad animam et p. q. animam supponit substantia genere
uno accidenti existavit. ab accidente et in specie. q. admittat uix

nō p̄dēre acto f̄ illas unioem d̄ f̄ p̄ficiēm p̄m̄ nō dī-
cīm̄ iñd̄cītām̄ seu c̄n̄siderātēm̄ sub̄ m̄ adēct̄j.

3. r̄mp̄sibl̄is̄ acto terminata adē-
cīs̄ acto d̄pendens acto sine adīcē. Terminat adūnionēm̄ b̄-
iñ adēct̄j cum sub̄to : ḡ. s̄tr̄ impossibl̄is̄ est acto terminata
et. Id nām̄ iñd̄pendēt̄ ab alio et ab̄o, q̄ in h̄is̄ acto termi-
nata est d̄. q̄ḡ l̄. Ad subs̄tēntiam̄ f̄ j̄m̄ nām̄ addit̄ iñd̄pen-
dens̄. Itia t̄st̄ aḡilit̄e r̄aç̄. aij̄ d̄out̄ Iuāc̄o 3. t̄mo iñ 3.
p̄m̄ d̄sp̄. ḡ. ut l̄. § 2. inf̄o d̄ ins̄c̄n̄t̄ al Vasq̄o l̄. p̄
D̄sp̄. 14. n̄o 13.

4. nulla es q̄ n̄ sit f̄at̄ p̄duct̄o-
luit suum tuum at p̄t̄ induct̄e. N̄. n̄ una relāt̄ p̄uēt aliam̄
ne cognit̄ p̄uēt ab̄r̄ ne linea p̄uēt punctum, ne extēma p̄uē-
cunt unioem̄, s̄t̄ n̄ n̄ e f̄at̄ p̄duct̄o cum n̄ sit acto : ḡ. n̄ p̄-
luit suum tuum n̄m̄p̄ subs̄tēntiam̄.

5. Ide ho Uly n̄ dicit̄ uari-
et̄ m̄s̄ uniois̄, p̄et̄ istat̄, n̄ creat̄ et aduict̄ : ḡ. si subs̄tēntia Di-
uini Michaeli Uly aduict̄ aij̄ p̄aduict̄em̄ d̄ n̄ creat̄ Deus creante
p̄m̄. s̄p̄ias Anglii, Diuus Michael n̄ dicit̄ et creat̄. H̄o st̄iam̄
q̄. in ap̄iee ip̄ imp̄arām̄ Diuus Michael dicit̄ leprosi n̄m̄ sing-
ularem̄, subs̄tēntiam̄ singularēm̄ : ḡ. si subs̄tēntia n̄ creat̄
n̄ creat̄ unio (q̄ dicit̄ de fāci alato physico) n̄ dicit̄ Anglus
creatus̄ : q̄. sicut ho zelatus̄ p̄p̄dūm̄ physicum̄. Dicit̄ de fāci
principale unioem̄, d̄ m̄s̄ p̄cipiā m̄n̄ d̄ fāci. De Diuus Michael
at sup̄posit̄, debet d̄ire f̄at̄ subs̄tēntiam̄ d̄ m̄s̄

forequa (in Dno et dicit fratres angelis nam) ipsam nam.

6. si substantia emerit effectus animi
et dicitur patens violentiam, dum est Verbo unita: atque hoc non
accidit: g: nō emerit anima. Pro Mai. q: teste plo 3: ethicorum
P: violentiam a deo, qd sit ab externo agente puto nō iſferente
animam. I: r: cōc: explicatum qd sit in alijs istra ipsius interna
impedit effectuum: sed hanc. Ita se habet dum emerit Verbo
I: emerit istra ipsius internum impedit effectuum pueri
Ipian substantiam: g: patens violentiam ut optime ostendit Lact.
q: 3: l: dep: 3: cap: 2: 3: T: 4: T: 1: 2: dep: 2: cap: 3:

(cum in appetitus hancitatis ad substantiam
est ratio, nō satis qd substantiam fieri nō natura, quemadmodum applica-
bitur) ad cognoscē naturam nō satis qd cognoscētatem, nec apparet
fieri p: in priuato it p: in istaria p: in re priuato, et tales p:
dicti pati violentiam: q: x: artus 11: impedit ab alijs
tati nati qd actione supradicta eiusdem oblii patens violentiam. Et
illa actus supradicti nō it p: in istaria) actu nati. Et si intelli-
get fieri debere ē istaria hoc e' impossibilis, tali est substantia
Verbo qd nō iſpatet it cum ipsa hancitatis substantia. Meli-
etrum infra l: 11: cap: 2: p: 1: l: 1:.

Opposita enim videtur Dni. Ita ipsam
exponit forequa S: Barth: 1: l: 6: sec: 3: qd ad posteriorum. Valen-
tia 2: p: 1: dep: 1: l: 1: q: 4: p: 2: qd respondet. Guerini l: 9: tom: 3: p: 1:
dep: 2: sec: 1: l: 1: qd T: 2: l: 1: sec: 4: qd istram qd interpretat.

desig. 34. dey. Cr. n. q. Artilius C. physicona trax. C. denia q. t.
no 12. Tis. I. tunc fuitudo tis. II. Nethet sed. q. nō quod q.
phie inā q. tunc p. babilis pp. dacteal autoritatem.

Pugnab. in ex nostra mīc regt. Pe-

atam Virginem n. ē tam spic Christi D. patrum, qm sunt ad id
patres vir filiorum: sed hoc n. e dicendum: q. ne illas. Prose-
sam q. a. in nostra apie alid rabs effectus docent filiorū subsi-
tentiali: atq. Virgo patres n. pdouent substantia crederim Physi-
c. n. q. hē n. oibi: q. n. iet tam spic mater Christi D. qm alid
rabs suorum filiorum.

Pugnab. regt. regam ad ilius plasm
regant alid rabis D. sona qd. si aig. pdat dematibus hanc
n. u. mater Pauli Uly cum n. pdouent qf. nām l. am. nec nām
rātem Pauli, n. et pdouent parvales substantias illarum n. qm
substantias totalem Pauli: dict. in pdouente fabiae Paulum q.
sicurit qf. Ad ducentam uniuers. in nām d. p. am. ipsius Pa-
uli q. unice p. posse et alia unies in substantia/par-
vales q. ne pdouent sunt a Deo q. sit illa pdouent cum q.
d. p. am. qm n. uult parvam inveniam substantiam illa sup-
erere.

Et si aig. pdat dematibus Rector
Q. cum pdouent p. am. n. alid substantias ipsius
fid. s. cito n. s. T. Min. d. aig. stiam ad hoc n. et parvus
dicab. rigore d. absolute mater n. opus e. et pdouent substi-
tutionem ut sit in patribus hanc. In virgo patres rigore

rigore dicenda a mater Christi dicitur. qd. illius creatam sufficiet
nam qm nō sit, nō poterit, nec uniuersum invicem subiectum
q. nō alia mater talem uniuersum poterit ut dici supra
q. 7. cap. 3. 3. regalib. 3.

Potius de substantiis naturis lino-
pux et substantia Verbi q. substantia p. substantia fana ead
signo reuli d. ad prioritatem terminat hereditatem Christi qd illa
terminare p. via substantia, q. hoc cum ille terminaret nulla
mediente unione et p. se ipsum. Dicitur potius cum non d.
ipsum terminaret: et substantia Verbi ille nam terminaret nulla
ante unionem, q. videlicet supponit extrinsecus qd uniuersum p.
eret ab alio ut aī.

Let die p. babilonius verbi substantiam et
ead signo hereditatem terminasse qd ille p. via substantia termi-
naret: qd nō alii d. accipiunt p. hereditati prius fructuosa-
tias qm exceptas iudicendum est si sequitur de prioritate no-
strae m. De prioritate reuli: nam unio q. datu inv. cetera,
qm non reulal alia dependat ut aī nō nec supponit ipse
cetera extra in aliquo prioritatem reuli: ut ceteris in aī
datam inv. p. eius modū integrantes, q. quae p. nō supponit, a-
liq. nō erubet, tanta mā.

Nobis q. 2. actionem ille qd poterit
nō d. Substantia qd appellandam uniuersitatem decimale
nō indecimale; fluctu nō ex dubibus qm una tendet ad nām
alia ad substantiam qd tria indecimale, ut ad decimale.

pietate sine alia ignorantia, regimur in cunctis tuis. Dux uult i
 sumere natus sunt. Quoniam erat uita. Urbo sine tali unitate
 debet esse. Et alia uitam dicitur, neq; ea. Quoniam
 debet perire, ut regi a constantia alterius. Quod debet ad unitatem
 hypostaticam, et non q; actis terminatur ad cuius realitatem
 in subiecto dependet ab actione quae dicitur unitate accidentis, ad ipsam ut
 b.
 h.

Verabis 3° admodum terminatum ad diem
 dicit D. pater domini spissam ab illa quae prout circa Pauli illi
 q; sententia actis non habuit constantiam actionis prout illi
 tuus meus cum operari esset illud, non. Actus fuit actus et prout
 erit substantiam non tam pater domini ad salutem spiritus dominum. Sed
 non illa erat non tam spiritus dominus esse ipsa uera substantia, sed causa
 substantiae; si actio prout illa uera est actio prout illa uera
 causa substantiae non erit dominus iste; et uero illa actio prout illa
 uera dicitur D. Et actio prout illa uera Pauli sunt eiusdem spiritus.

Caput 2^m.

De substantia hec cum malum.

De 1°. De substantia totali, hec cum malum. Propter
 illa autem q; totius naturae responsum suorum dyp. 34. sed 6.
 no 22. Iste facere uedet no 23. T. sed 1. no 2. Quoniam
 illa q; si totalis substantia hec cum malum, hoc est quia
 autem hoc non potest esse ea malum in substantia: q; substan-
 tia totalis cum malum non habet. Propter haec cum malum

*¶ Et illa deinceps utriusque substantie efficitur, ut ipsa superioris proprietate
tale sit id est suum esse, non a illa se habere nisi substantie
bonitatis cum substantia sit id est dicitur. Ponatur agerante
aliquod animal, genere non est ea natura substantiae, tamen*

*¶ In aliis substantiam talam dicitur
de dependenti, non ponere ab extrinseco agente dependenter anima
tamen ab aliquo priore de tantum ab aliquo remittente. Unius substantiae
animus non denotatur tantum, in qua ponuntur substantia
creata ad hanc illam ponuntur independenter ab tantum substantia
animi naturae. In talibus tamen tempore pudent substantiam
est primum, aliisque secundum. Quo exinde postponuntur de-
pendentes, tamen tamen non tantum quod deponuntur
tamen nichil est.*

*O te o. Domini substantia ponitur
quoniam crevit at ea natura. Nam in aliis partibus substantia
non habet eam materiam, alioquin ille habet. In aliis substantiis
sunt entia, in aliis substantia non sunt, quae non possunt esse
nisi partibus: sed non pati alii potest esse ea natura illa
namque non habent eam materiam. Propterea quae sunt
ab dependenter anima tantum ea natura: et substantia ha-
bitum suum ponuntur dependentes a substantia generali in
tangere ea natura: ita in se habet sive ad primam materiam, ut se
sit substantia non ad substantiam propriae entis.*

*In aliis non est aliis inveniuntur quae
sunt nisi ad eam deponuntur. Ita in aliis non sunt atque*

naturam actus nihil in Deo cuius duxit accidentia modali
ad uirtutem aliud deinceps illius accidentis modali, sic existentia
existentia fidei naturae poterit esse a posterioritate substantiae induc-
niet suorum d. p. 34. sec. l. cc. 75. D. 50.

Q^o

10.

De substantia effectibus.

Caput I^m

De substantia in hisposito habet aliquem effectum
naturam effectum et factum.

Cha 14. **D**e substantia habet aliquem effectum naturam. **D**in
hisposito est genitivum factum recipiens in se aliquas rationes re-
ligio ita factus d. p. 34. sec. 7. cc. 75. **S**ic ad substantiam
est aliqua facta taliter ut aliqua substantialis. **A**cc. p. 34. **S**ubstan-
tia est ultima facta substantialis. **P**lus nam in 2. m. **A**cciden-
tia reguntur in ipsa non si non. **H**oc appia substantia de-
uidet ad hanc esse causam extrinsecit. **G**. **S**ubstantia talis in sup-
posito habet aliquam effectum naturam. **T**alique est substantia facta
huiusmodi illa habet in Christo. **Q**d. **T**u e' impossibile.

Regulariter. **I**llud substantia ut es-
tio. Regi at non illa ratione esse reguntur? **B**af. **G**rauen-
us supra. **F**acta estbia seu in et exercitat causalitatem naturae

superioribus in suo esse; plectra in genere satis est ipsa substantia
subsistentia: qd. salvia, barba e. & dicitur sagae ut non sive essentia
naturae causalitatem. Ne dicitur ergo de accidente ut inveniatur
in unius & operis in illius accidentis vel in substantiam sicut
non sit subiectum ipsius in illius substantia & substantiam. Ut haec
accidentis realis paret exponere causalitates naturae. Cet de facto exponit
est quantum Eucharistia erga illius accidentes in illa sunt. In
sunt in substantiam. In non potest exponere causalitates natu-
ras erga suas naturas effectus quod genere non subsistat.

¶ 2. De substantia huiusmodi aliquum
suum effectuum. Dicit principium in. influens in actiones
suppositi dicuntur. Propter. Ita Iuanus desp. 34. sec. 7. nro
6. Inequalibus plectra qd. nullus unus est principium actionum
rei. non modicat: atque substantia est unus id: qd. non est pars
suppositorum actionum illius. affirmatur qd. substantia Verbi non in suis
sunt in actione. Propterea. ¶ alioq. dicens actiones adser-
bitur qd. non sunt eius tales tenetati ostendit coe. ¶ factum: qd.
nulla substantia dicitur.

¶ Regulus in 2. De substantia
est dicitur sagae ut suppositum dicunt actiones. Hafsi Ita
Iuanus supra ista. Orationem 3. je. desp. 26. nro 10. plectra
qd. id est actiones dicuntur in suppositorum qd. non sunt oppo-
neri nisi sit plectra in suo in subiecto: atque non plectra non
subsistentiam: qd. substantia regitur ut dicitur sagae. dicitur

apparetur. Et ead doctrina excludit in substantiis dñi rea-
litas, sunt m. et idem hanc esse qd Deus nō potest ad extra
apparari, m. in dñs dñbi apparari ad extra nō intelligi.
Dñs tantum in fato sit m. qd est identic, cum p. id.
entice sit idem cum relatioibus nō intelligi apparari sive
realibus rebus ut idemibus ostendit nō sciendi. Ita collig-
itur ex fato dñs. 34. sed 7. nō 13. Valencia 19. p. dñs.
3. f. 2. puncto 3.

Proba 3. Ut substantia et causa
habet aliquam effectum sicut enim ipsa terminat sibi ipsa.
Substantia sit causa factus cuius m. in integrum apprendit. Dicit negatio
Coral. 1. Regressio t. 1. q. 4. art. 1. Guadalupe dñs 34. sed 7.
nō 13. f. 1. t. 1. ut 6. nō 28. Direct. 7. nō 1. f. 1. t. 1. tunc in p. op.
prior dñs. 3. sed. 7. 3. ad 3. qd si aliquid potest
exercere causitatem fidei. est causality et factus intin-
dit. atq. hanc nō potest exercere cum sit pars eius aliq. potest
verbum super hoc ipsum substantiam qd fides et factus intin-
dit. Hac tamen implicat in operatione p. informationis dñe-
sa nō sit prior ut dñs 1. cum ipse nō sit dñci supra qd
cap. 1. f. 2. qd 2. f. 2. sit ita et factus rigorosa nō id.

Respondebis 3. Ut sit aliquid nō dici
potest substantia et factus nō id? Dicit negatio. Ita Guadalupe
q. 2. substantia sit se ad nām ut actus terminans ipsam
nām. Dicit hec cum illa suppositum: qd sit non potest ad-
cīm fidei qd fidei reddit et substantia verbū nō

22.
in fratribus myst. D. 1° tunc dep. s. est. s. un. sit
in re n. duci u. m. dependentiam substantiam creare in
rebus u. n. dependentia semper e apriori: substantia autem
s. dep. s. cum n. re ipsa n. ad illam dependat atque
etiam n. dependet p. dependentiam q. sit u. causality.

Caput 2^m

Quoniam enim factum habet substantiam erga
nihil

Qd i. a. qd ram sit efficiens factus quem primariu*s* invenit sub-
stantia erga nihil qm terminat? P. efficiens primarius
substantia e terminare substantiam in genere substantia supor-
positi: Ita videtur sententia Valencia 3^a p. dep. 1° q. 4. pa-
netor. S. f. T. cogit abhinc factudo dep. u. Neth. ut
b. m. 82 T. 63. p. b. l. f. substantia e implementum
alium tuum id substantia in genere suppositi; at sit cog. p.
q. 2. qd 1°: g. efficiens factus q. e ipse non factus q. pli-
cata, T. in sensu significatur e opere T. aliam terminare
substantiam in genere suppositi: qd si substantia appellatur generalitas
ilius efficiens factus nihil generaliter, si dicatur suppositum,
aut reddere nihil suppositam est.

Oppone 1°: efficiens primarius su-
e substantia T. facere nihil independentem asupposito T. auctio
g. factus dicimus efficiens factum primarium e redire

nem terminalem ultimam Ótia e' apnia aës videt' domi
 a fuere lyp. 3° sect. 3. anno 70. T. tomo 1° p. 3° p. 12.
 4. sect. 1° q. ultima T. 3° neg. 3°, sect. 3. q. 2° dies 2°, quem
 secundus Coniob. in Regia 1° q. dubia articulo 3° q. ibidem
 ita reuertitur. P. regendo aës, cuius faltib[us] sit adie-
 tis.
 Infra hinc 1°. n^o ii p[ro]m[on]i-
 eretur istud.
 actione substantia addere nam independentem auctio[n]e. I. hic
 p[er]ficitur esse substantia creata, in 1° q. 2° n[on] d[icitur]
 sive dicitur D[icitur] sicut actio independentes. T. tu n[on] habet su-
 bstantias creatas, ut fit. Item n[on] D[icitur] Michaelis
 Deinictus sive substantia creatoris n[on] est dependens auctio[n]e
 et sicut. N[on] 2° q. 2° substantia dicitur. R[ec]o affirm[atur] p[er]
 regia non p[er]iam d[icitur] regia creata, n[on] regia d[icitur]
 I. n[on] d[icitur] i[de]ntica aut substantia d[icitur] e[st] omnis ad-
 dependens ab illa auctio[n]e, ut aperte natuit Michaelis 2° tomo
 Regia. Dubia q. 2° q. 8. n[on] regia creata, q. 2° fiamati
 sanguinis Christi D[icitur]. Subsistit p[er] d[icitur] substantiam. T. tu
 adtra dependens anima. Item n[on] d[icitur] in ap[er]ta facta fuit
 ducta p[er] q[ui]m unita. T. tu in illa proritate n[on] era de-
 pendens, q. 2° substantia d[icitur] est. I. fiamati q. 2° ceterae independentes
 auctio[n]e, et substantiae independentes a[re] posita[re] alieno sunt ap[er]ta
 facta. Dicitur signo dabo unum sine alio in trinitate Chrys-
 tis. T. n[on] independentes auctio[n]e, a tu a[re] independentes a[re] positi-
 to alieno signo dependet auctio[n]e, q. 2° fiamat[ur] affuum

sent dicitur.

In fine 2° namque unum subsisteret.

tiam terminata est ^{et} independentem alio alieno supposito
et ea in comunicabilem supposito alieno. Hinc enim hinc
primum. T. in aliis aliis finibus etiam in ^{et} hinc sit
subsistens, cuius enim factus sit illa independenter sensibilis in
comunicabilem. Ita ^{et} in dico et secundum. Dicimus subsistente
factus intelligi. ^{et} independentem alio alieno supposito. Et con-
tinuitatem ^{et} subsistens alieno. ^{et} hinc est factus prima-
rias sensibiles finibus integrum regunt plenaria ^{et} non esse efficiunt factus
subsistens. Secundum factus subsistens non est independentem seu in
comunicabilem.

Qd 2° 2° Et quomodo sit efficiens
adversus factus quem subsistens exire? Si efficiens secun-
darius subsistens exire non est independentem supposito
alieno, seu in comunicabilem supposito alieno, seu interminale
item ^{et} suppositum alienum. Ita videtur supponi ab aliis finibus
quod efficiens secundarius alienus finis est illa ^{et} secundarius ex-
mate videtur atali finibus. T. in aliis causab ^{et} ab aliis finibus. Nam
nam amittatur. Et ita se habet independenter seu incommunicabi-
litas seu interminabilitas in ratio sui subsistens. ^{et} qd
efficiens secundarius subsistens. ^{et} hoc non illa se habet subsistens
absolute ad redditam rationem independentem supposito alieno
sicut se habet factus ad redditam ipsam subsistens indepen-

denter aucto iurisdictione. Et illa est implementum subi-
 sta diuinae. Id fides habet a fidei secundario reddi-
 re subiam independentem. si ista independentia negatur.
 Id istam fidelem contulit regio dependentem. Quid regio princi-
 pio facit subiam independentem negat aucto iurisdictione. qd si
 ex substantia habet a fidei secundario reddere non
 independentem negat. id id efficit facti principis negatio depen-
 dentis. Quid negatio illam substantiam agere committit. Si n. est
 subiam independentem a capitulo alieno unusquisque of-
 ficiis factis principis substantiae idem. n. e. et ea subiam
 possit in independentem a capitulo. et ea terminatam ignorare
 subiectio et suppositi.

Oppos 2°. Si ad eadem rati independentem

auctorato regio emendare non incommunicabilem est
 officiis secundariis substantiae. n. facti reges sine sub-
 stantia. id reges e. n. n. diuina (et paleo) considerabili-
 ne substantiae) incommunicabilis alieno a capitulo. qd ea incom-
 municabilem rati n. officiis secundariis substantiae.

Degredatio. e. n. officiis secund-

ariis. Quod si. id redire subiecto n. regnum. qd tunc
 officiis secundariis sine alibi regere. e. n. subiecto uenire
 a regnum. officiis n. regere potest de talis in mediorum
 factum. ut d. a. sit. qd a. fact. de talis officiis ga-
 gurat alij fidei agere secundario uicibus. fidei

Ex a regia determinata pastore. Et hinc Daffi
secundarius independentia usurpato n' est iniurie exister-
tiam d' al' latian p' e tam p' fedam, cui repugnat eis
conversio, quia e' cetera dñe n' cui p' e' suinit ii'
independentem reg' ab alieno usurpatam. sed etiam aut
cundario facit idem sic independentem t'z. primario p' e'
iat determinatam sciat Cog' aerilitas facit sublim secun-
dario n' regnum, t'z primario n' id addet aliam

Deduces hinc: affirm secundarium
a regia curia apia neg'. Ita t'z at id sag' inseparabilis
ab effi' primario at est in acto subiecto independentis au-
to' iustificationis d' illici effi' e' in subiecto independente ab
alieno usurpato: a regia curia apia neg'. Ita t'z at n' id sag'
inseparabilis: at sit in iustitate, in qua e' impermeabilem ex-
f'j secundarius ali' curie p'ceptui h'et. n' ad' f'f' p' iu-
nior' iudicare iustitiam actu' repletam sp'culum t' f'f' se-
condario sed' curie iustitiam exp'p'lationem ad quibus ergo
alium corpus q' secundarius effi' im'. t' prima oib' a'e-
quae p'ceptio' q' regio' dñe' in p'f'ctio' t' p'at deu'nty
separari at uidebim' t'ac. s. in 2° p'

Deduces 2°: affirm secundarium di-
gn' curia effi' et' p'f'ctua q' e'ct' effi' q' p'f'ctio' p'f'ctio'
sit in ip'a iustitate eius effi' primario e' addere sublim
re'p'ctio' n' secundarius aut' addere idem actu' replete
sum, q' secundarius effi' aut' p' prima oib' a'e'q' p'f'ctio'